

Lap:

1949 NOV 27

Megjelent:

Ismét áll a Lánchíd!

"1949"

Lap:

Kisújság

Megjelent:

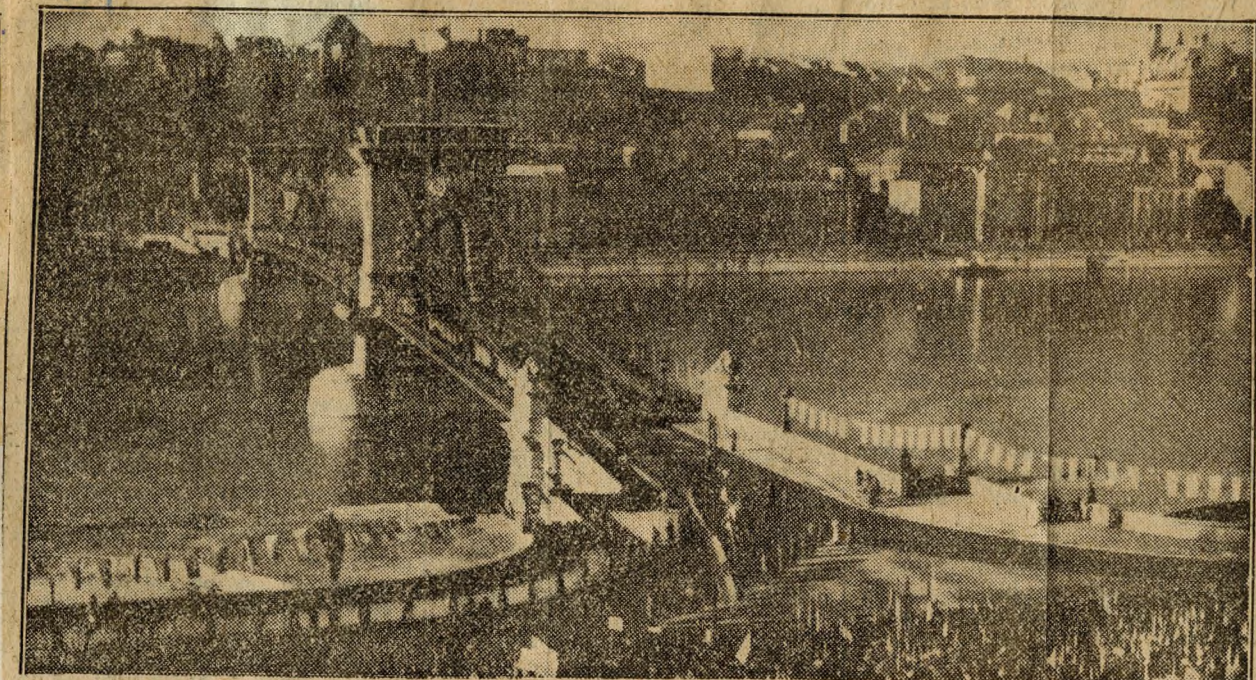
1949 NOV 25

„LÁNCHÍD”

A filmnek lépést kell tartania az élettel. A szocialista filmművészet egyik legszebb, egyben egyik legnagyobb feladata ennek az életnek hiánytalan megvalósítása. Megújított népi demokratikus filmgyártásunk e tekintetben is híven követi az élenjáró és példát szolgáló szovjet filmművészet útmutatását. Az eredmény az, hogy a játék-, de különösen a dokumentumfilmekkel egyre teljesebben viszi vászonra az életet, mutatja meg a valóságot és ad választ a felmerült kérdésekre, az összefüggések feltárásával. Ennek a törekvésnek egyik legszebb és legfrissebb példája a „Lánchíd” című rövid filmünk, mely közeljövőben a közönség elé kerül.

Csak néhány napja annak, hogy a történelmi nevezetességű hidat a hároméves terv hatalmas lendületének egyik legnagyobb bizonyosságát: az újjáépített Lánchidat, monumentális szépségében átadták a forgalomnak. Nos, a film Európa egyik legszebb hídjának a történetét máris a vásznon is ismereti meg a tömegekkel. Mit mond el a film és hogyan mondja el?

1840 júliusában kezdték a Lánchíd építését, Clark Adám mérnök tervei alapján. A hidon, rossz körülmények között, alacsony bérek mellett, 800 ember dolgozott. A fasiszták lerombolták a hidat, a népi demokrácia újjáépítette 1949-ben. A munkásokra veszeljes, kemény feladat várt. El kellett tüntetniük a felrobbantott hidroncsait. A munka azonban gyorsan, folyamatosan haladt, mert ezek a hidmunkások már szabad emberként, jó munkaviszonyok mellett, szocialista munkamódszerekkel dolgoztak. A film részint egykorú festményekből, híradó részletekből és dokumentációs anyagból készült. De nemcsak a Lánchíd történetével ismeret meg, hanem azt is elmondja, milyen mélyreható változások mentek végbe Magyarországon az első és a „második” Lánchíd építése között.

Hároméves tervünk egyik leg-hatalmasabb alkotását, az újjáépített Lánchidat a főváros dolgozó népe az elmúlt vasárnap vette birtokába.

Pontosan száz évvel ezelőtt, 1849 november 20-án készült el Magyarország első hidja, amelyet Hitler és Szálasi gaz hordái 1945 januárjában elpusztítottak. A Magyar Kommunista Párt már 1945-ben programjába vette a Lánchíd újjáépítését. Gerő Ernő, a „hidverő” miniszter két évvel ezelőtt megjelölte a leghelyesebb műszaki megoldást s megmondta, hogy 1949 november 20-ra állnia kell az új Lánchidnak. A munka sikere a Magyar Dolgozók Pártja és annak bölcs vezére, Rákosi Mátyás útmutatásán kívül annak köszönhető, hogy a népi demokrácia kiváló mérnökök és

szakképzett munkások ezreit adta, akik a legnagyobb lelkesedéssel, odaadással és áldozatvállalással fogták hozzá a nehéz munkához.

A Lánchíd felavatási ünnepélyén Bebrits Lajos közlekedésügyi miniszter mondott nagy beszédet.

— Az ország újjáépítésében ismét nagy lépést tettünk előre — mondotta a többi közt. — Egy évszázaddal ezelőtt avatták fel ezt a hidat. Nagy szégyen, hogy az első, aki a hidon átvonult, Haynau volt, a Habsburg-császár hóhérségéje. Ma, az újjáépített Lán-

hid avatásánál letöröljük ezt a gyalázatot: Magyarország szabad. A szabadsághoz a nagy Szovjetunió és annak dicső hadserege segített bennünket. A hidra ma a magyar dolgozó tömegek, 1848 örökösei és továbbfejlesztői lépnek rá először a szocializmus felé vezető nagy menetelésükben...

A hidavató ünnepélyen Rákosi Mátyás, a Magyar Dolgozók Pártja főtítkára is megjelent s a kormány tagjaival elsőnek haladt át a gyönyörűen feldíszített Lánchidon.